

Dopisy Annamalai svámího

dopis č. 16 a 17

zveřejněno na www.rudolfskarnitzl.cz

Dopisy Annamalai svámího, adresované jeho příteli Brunovi a jeho manželce (či přítelkyni) Anitě, kteří žili nebo stále žijí ve Švýcarsku, pocházejí z období let 1985 – 1995. Pokrývají tedy posledních deset roků života Annamalai svámího. Při překladu

dopisů byly vynechány části, kde Annamalai svámí děkuje za finanční podporu a stejně tak nejsou přeloženy i případné záležitosti osobního rázu. Obsah dopisů ale z naprosté většiny tvoří obecně použitelné duchovní pokyny Annamalai svámího, který – jak sám občas v dopisech zmiňuje – učí jen to, co jej naučil Ramana Maháriši. Dopisy na sebe prakticky nenavazují, takže jsou překládány nahodile a číslování je pouze orientační.

Dopis č. 16 – Tiruvannamalai, 14. 7. 1986

Můj drahý Bruno,

obdrželi jsme tvůj dopis, datovaný 5. 7. 1986. Tvůj dopis je plný lásky a díků. Ať Tě Šrí Bhagaván opatruje.

V dopise se ptáš, jestli je nutné, posílat nám k našemu životu nějaké peníze. Rád bych Ti řekl něco ohledně nabídky darů pro světce.

Někteří lidé, pracující v sociálních službách, pomáhají, aniž by měli potřebnou lásku. Jsou to ti nejzlomyslnější lidé na světě. Ve jménu pomoci panují, ve jménu služby se vydávají na cestu moci. Bez lásky – ať dělají cokoli, tak ubližují. Pomoc nemůže být povinností. Ve skutečnosti bys měl cítit vděk vůči osobě, která přijala tvoji pomoc. Měl by sis jí vážit a přivítat to (že si mohl pomoci), protože pomoc mohla být odmítnuta. Pokud bys chtěl někomu pomáhat bez lásky, pak je to strašlivé. Ale když se člověk upevní v meditaci, láska se samočinně dostaví.

Povím Ti příhodu ze svého života. Kdysi ke mně přišel jeden stoupenec. Postupně ke mně přivedl spousty dalších stoupeneců a nejrůznějšími způsoby financovali náš ášram. Pak nade mnou začal pomaloučku vládnout, v očekávání, že bych se měl chovat tak, jak si on přeje. Ovlivňoval i stoupence v ášramu. Takto způsobil mnoho problémů. Ale díky milosti Šrí Bhagavána stoupenec nakonec ode mne odešel.

Zbožný člověk nemůže nad nikým vládnout a také nedovolí, aby jeho někdo ovládal. Pro svobodu obětuje vše, ale není nic, čemu by svobodu obětoval.

Od té události jsem byl velice opatrný ohledně přijímání darů od stoupců a začal jsem je přijímat až tehdy, když je dávali s bezvýhradnou láskou a na oplátku nic neočekávali. Ty jsi však dobrý stoupenec Šrí Bhagavána, a tak nemusím nic odmítat. Cokoli, co pošleš, je pro nás více než dost.

Ať Šrí Bhagaván žehná Tobě i všem bytostem celého vesmíru!

S láskou a požehnáním

Annamalai Swami
(ANNAMALAI SWAMI)

Dopis č. 17 – Tiruvannamalai, 23. 6. 1988

Můj drahý Bruno,

modlím se, ať je milost Šrí Bhagavána s tebou a ať Tě vede k tvému skutečnému, pravému Já.

Milostí Bhagavána jsme bezpečně obdrželi tvůj milý finanční dar. Děkujeme za tvoji lásku.

V současnosti máme pro naše živobytí dosti peněz. Tak nám prosím další neposílej. Pokud bychom něco potřebovali, tak Ti napíšeme. Mnoho peněz je zdrojem řady problémů. Potřebujeme se jen najíst, ošatit a někde přespat. Co je nad to, je břímě.

Člověk se může stát bohatým, může se stát slavným, může být uznávaný, nebo mocný, ale pokud nedosáhne vnitřního bohatství, kterým je uvědomění svého vnitřního, pravého Já, pak byl život prostě promrhán. Takový člověk živoří v bídě, zůstává v temnotě.

Meditace se musí stát pravidelnou jako třeba spánek, jídlo apod. Jedině pak nekonečná boží sláva otevře své dveře a přistoupí k Tobě.

Neztrácej část nepodstatnými záležitostmi. Pokud náš čas nemarníme nedůležitými záležitostmi, pak získáme pro meditaci mnoho času i energie a využijeme je pro náš vnitřní růst.

Modlím se, ať jsou všechny bytosti šťastné, naplněné mírem díky uvědomění jejich skutečného, pravého Já.

S láskou a požehnáním

Annamalai Swami
(ANNAMALAI SWAMI)